

Хрїсто́ва та цѣрква, и да го покажѣтъ не Хрїстіа́ни-
на, катò го себѣтъ прѣжде и́скренно: и тебà зна-
чи "Вазати. ,. Но акѣ такъ вси са ѡбàрне чрезъ бла-
годать Божіа, и са сѹмажни и принесе истинно покаа́-
ніе, да го прїемѣтъ пакъ въ число́то на Хрїсто́ва та
цѣрква: и това ѣ "Рѣшати. ,.

Въ какъ въ случа́й бы вѣтъ собо́ры.

Единственно ѡснованіе на таа знаменїта вла́-
сть трѣва да вѣде сло́во то Божіе. Когда са слѹ-
чи на примѣръ въ Хрїсто́ва та цѣрква такъ вси раз-
брацѣнъ Хрїстіа́нинъ, кѣто измыслиахъ нѣкои си па́-
губны мнѣніа та противѹ истина та, и чрезъ тѣхъ
мѣчиса да повреди цѣрква та, тогдà трѣва да вѣде
вселѣнски илї помѣстенъ собо́ръ: то ѣсть да са свѣрѣтъ
главни те пастыри цѣрквѣни ѡ всѣдѣ на едно мѣсто
и иса̀бдѣтъ, пытѣтъ, распытѣтъ нѣво́то мнѣніе: и
катò на́йдѣтъ, чи не ѣ согласно съ сло́во то Божіе ѡ-
бавѣвѣтъ по всѣчка та цѣрква, какъ тебà мнѣніе
ѣ противно на Божіа та истина, и тѹтакси ѡлжѣтъ
ѡ число́то на Хрїстіа́ны те таковаго зломысленика.

Вòлко са вселѣнски те собо́ры.

Такива вселѣнски собо́ры (ѡсвѣнь собо́ръ атъ Апосто́л-
ски, за когото са поманѹва въ дѣаніе то вѣ. 6.) были
са седьмь. а. Нїкѣйскї-атъ. б. Вонстантїнополскї-атъ
г. Ефѣскї-атъ. д. Халкидонскї-атъ. е. Вонстантїно-
полскї-атъ. ж. Вонстантїнополскї-атъ. з. Нїкїскї-
атъ. Таа собо́ры съыкновенно были свѣранны ѡ бла-
гочестївы те царѣ, ѡ кѣто на нѣкои си и самолично